

τὴν Σύραν δὲν λέγουσιν αὐτὸ οἱ καλοῦντες τὴν Βομβύκαν Σύραν, ἀλλ' ὁ ἀποδοκιμάζων αὐτοὺς Βάττος. « Ὅλοι σὲ καλοῦσι Σύραν, ἦτοι λιγνὴν καὶ μαύρην, ἐγὼ ὅμως μόνος σὲ ἐνομάζω μελίχλωρον ». Μελίχλωρον δὲ, ὑποθέτω, ἐννοεῖ οὐχὶ τὴν ὠχρὰν, διότι ἡ ὠχρότης λυπεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ τὴν ἔχουσαν τὸ παρὰ τῶν Γάλλων λεγόμενον *couleur sentimentale*. Τοῦτο ὅμως ἀδιάφορον. Κατὰ τὸν ἐπικριτὴν, οἱ κάτοικοι τῆς Συρίας εἶναι ἰσχυροὶ καὶ ἔχουσι μαυροπὴν τὴν ὄψιν. Ἐγὼ ὅμως, ὅστις καὶ τὴν Συρίαν καὶ τοὺς Σύρους καὶ τὰς Σύρας εἶδον, καὶ αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπέσθην ὅτι οὐ μόνον ἰσχυροὶ καὶ ἡλιόκαυστοι, οὐδὲ καὶ μελίχλωροι, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ὠραῖαι καὶ δικαυγεῖς τὴν ὄψιν καὶ εὐτραφεῖς εἶναι, ἐκ τῶν γυναικῶν ἐνὶ λόγῳ ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἂν εἴλεπον οἱ δημογέροντες τοῦ Γίλιου θὰ ἐλυποῦντο ὅτι παρήθησαν, ἔχω, φρονῶ, τὸ δικαίωμα νὰ διαφωνήσω πρὸς τὸν ἐπικριτὴν. Τὴν Βερυτὸν, τὴν Λαμασὸν, τὸν Αἰόχον, τὴν Ηζλασιτίνην κοσμεῖ κάλλος γυναικεῖον ἀνθρώπου, αἱ δὲ κάτοικοι τῆς Βηθλεὲμ καὶ κυριώτατοι ὅτι ὁ συντοπίτης αὐτῶν Ἰησοῦς, εὐνοῶν τὸ μέρος ὅπου ἐγεννήθη, ἐθαψίλευσεν αὐταῖς ὄψιν παλαιανθῆ, τὴν ὁποίαν καὶ οἱ περηνγηταὶ ζωγραφοῦσι θαυμάζοντες. Ἐάν ὅμως ἀποδείξῃ ὁ ἐπικριτὴς ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς Συρία δὲν εἶναι ἡ ἐπὶ Θεοκρίτου, ἢ ὅτι ἐξωλοθρεύθησαν ἡβηδὸν πάντες οἱ ἀρχαῖοι αὐτῆς κάτοικοι, τότε θέλω κλίνειν ἀδιστάκτως τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ἐρμηνείας αὐτοῦ.

Τὸ νόστιμον ὅμως εἶναι ὅτι γράφων τὴν ἐπιστολήν μου δὲν ἠγνόουν καὶ τὴν γνώμην τῶν σχολιαστῶν τοῦ ἐπικριτοῦ· ἀλλὰ μεταξὺ τῶν δύο φυσικῶν ἦτο νὰ ἐκλέξω τὴν συντελουσάν εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ λόγου μου, καθόσον μάλιστα αἱ Σύροι δὲν εἶναι, ὡς πρὸ μικροῦ εἶπον, οὔτε ἰσχυροὶ οὔτε ἡλιόκαυστοι· τὰ δύο ταῦτα ἐπίθετα ἀρμυζουσιν εἰς τὰς Αἰγυπτίους. Οἱ ἐπιστολογράφοι ἄλλως τε καὶ σπουδασιολογοῦντες παίζουσιν ὅτι δὲ, ἀποδείξας ἅπασι ὅτι καὶ τὸ πάλαι ἔκαλετο ἡ Σύρα ὅπως καὶ σήμερον, ἐπαίξῃ κατὰ τὰ λοιπὰ, μαρτυρεῖ ὁ μεταξὺ Μίλωνος καὶ Βάττου διάλογος ὅστις, πλὴν τῆς ἐννοίας, εἶναι τῶν πλάστων.

Ποθανώτατον ἔρε νὰ λανθάνωνται, ἀντὶ τοῦ Δινέρου καὶ ἐμοῦ, οἱ σχολιασταὶ τοῦ ἐπικριτοῦ μου καὶ αὐτὸς ὁ ἐπικριτὴς· ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν θὰ ἐνομᾶσω αὐτοὺς ἁμαθείς. Ἐπειδὴ ὅμως ἐγὼ, εἰ καὶ δὲν φαίνομαι ἁμαρτήσας, δὲν εὐρίσκω ἐπίσης χάριν παρ' αὐτῷ, ἀναγκάζομαι νὰ κατακρύψω μετὰ τοῦ Δινέρου μου ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν δύο σοφῶν Γερμανῶν, ὅπως προφυλαχθῶ ὅσον τὸ δυνατόν ἀπὸ τῶν βελῶν τοῦ ἐπικριτοῦ.

Πρὸς τί ὅμως τὰ βέλη; διὰ τί γράφει ὠργισμένος, ὡς λέγεις, κατ' ἐμοῦ; Πότε καὶ κατὰ τί ἐβλα-

ψα τὸν ἄγνωστόν μοι καὶ ἀκατονόμαστον αὐτὸν ἄνθρωπον; Νὰ στηλιτεύσῃ τὸ σφάλμα, καλὸν καὶ ἅγιον, ἅμα δὲ καὶ ἄξιον εὐγνωμοσύνης παρὰ τοῦ σφαλέντος; ἀλλὰ διὰ τί « ἐν θυμῷ βάλλεται; » καὶ ἀπὸ πότε ὁ θυμὸς καὶ ἡ λοιδορία ἐπέχουσι τόπον ἐπιχειρημάτων καὶ ἀποδείξεων; Ἄν, ὡς ὑποθέτεις, διδάσκαλος ὢν δυσηρεστήθη διὰ τὴν λέξιν *λογιωτατισμὸς*, ἔχει ἄδικον, διότι οὕτω ἐρμηνεύω, κακῶς ἴσως, τὸ *pédantisme* τῶν Γάλλων *pédants* δὲ δὲν εἶναι μόνον διδάσκαλοι ἀλλὰ καὶ μὴ. Ἐγὼ ὅμως ἄλλο τι ὑποπτεύομαι· ὑποπτεύομαι ὅτι ἐξήλευσε τὴν Βομβύκαν. Εὐχαριστῶ λοιπὸν ὅτι καὶ δὲν μ' ἐκάλεσεν εἰς μονομαχίαν, εἰ καὶ ὁμολογῶ ὅτι, κινδυνεύων νὰ στιγματισθῶ ἄνθρωπος, δὲν θὰ ἐδεχόμην τὴν κλήσιν· διότι ἐκ νεότητός μου ἀπέκτισα τὸ κάκιστον ἐλάττωμα νὰ μὴ ἀγωνίζομαι μὴτε ὑπὲρ ἀσχημάτων, μὴτε πρὸς ἀσχημῶς λέγοντας· « γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὡς νέοι πέσοι. » Ἐρρώσο.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 ἰουλίου 1865.

N. A.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 4, 1865.

Μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς, παρουσιασθέν τοῦτο εἰς τὸν βασιλέα προσέφερε κατὰ τὴν τάξιν τὰ σεδάσματα αὐτοῦ· ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπεν ὅτι οὐ μόνον αὐτῶς ἀλλὰ καὶ ἡ βουλή πρέπει νὰ σέβεται καὶ τηρεῖ τὸ σύνταγμα. Τοιαῦτα ἀξιώματα εἶπεν ἡ Α. Μ. καὶ εἰς ἄλλους περὶ τὰς ἀξιώματις τὸ σύνταγμα ἐνῶ ὠρρίζοντο νὰ τηρήσωσιν αὐτό. Μυρίων ἐπαίνων ἄξια ἡ τοιαύτη ὑπευθύναις καὶ ἐπιπληξίς. Ἀλλὰ θ' ἀκουσθῇ;

Τρεῖς ἢ τέσσαρα σχέδια ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν βουλήν· ἐπὶ ἐννέα δὲ ἡμέρας ἐγυμνάσθησαν οἱ ῥήτορες ὁμιλοῦντες ὑπὲρ καὶ κατὰ. Τὸ ὑπουργεῖον ἐξήτει *un bill d'indemnité*, λέγον ὅτι, βίασθὲν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπον ἐπεχείρισεν ἔργα νομοθετικά. Ἐπὶ δὲ τέλους προεβλήθη ὑπὸ τῶν περὶ τὸ ὑπουργεῖον ἡ ἐξῆς πρότασις· « Ἄν ἡ κυβέρνησις εἶναι μεμπτέα, ἐκδοῦσα ἐξ ἀνάγκης διατάγματα νομοθετικῆς φύσεως πρὸς διοίκησιν τοῦ Κράτους. » Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπέμεινε ν' ἀπορρίψῃ καὶ γενομένης ψηφοφορίας 63 βουλευταὶ ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ ἀπραδέκτου, καὶ 80 ὑπὲρ τοῦ μὴ.

Μετὰ τὴν πρώτην τάκτον ψηφοφορίαν, ἐπὶ τὴν δευτέραν ἡ ὑπὲρ τῆς ὑπουργικῆς προτάσεως, τὴν ὁ-

ποίησιν διατυπώσαμεν ἀνωτέρω· 78 ἐψήφισαν ὑπὲρ αὐτῆς, 62 ἀπέσχον ὁλοτελῶς, καὶ 3 κατεψήφισαν. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο δευτὸν τὸ ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς συνταχθέν σχέδιον, ὅπερ καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὸν Βασιλέα.

ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν ἱκανὰ νομοσχέδια, μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ συνθήκη τις γενομένη πρὸς γαλλικὴν ἐταιρίαν ἀναλαμβάνουσαν τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Κοιπαίδος· ἡ ἐταιρία αὕτη δαναΐζει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΑΥΤΙΑΙΑ. Ἰδοὺ ἡ κίνησις τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας εἰς διαφόρους ξένους λιμένας.

Γαλιζίου. Τὴν 4 τριμηνίαν τοῦ μεσοῦντος ἔτους, κατέπλ. πλ. 47, τόν. 41,194. Καὶ τινὰ μὲν αὐτῶν ἔφερον φορτίον πορτογαλλίων καὶ λεμονίων, ἄλλα δὲ ἦσαν κενὰ· ἀπέπλ. δὲ τὰ αὐτά, τὰ μὲν φέροντα σίτον καὶ ἀρχιδόσιτον, τὰ δὲ κενά.

Τεργέστη. Τὴν 6 τριμηνίαν τοῦ αὐτοῦ ἔτους, κατέπλευσαν εἰς Τεργέστην 34 πλοῖα τόν. 4767, καὶ ἀπέπλευσαν 36, τόν. 4601. Καὶ ταῦτα καὶ ἐκεῖνα ἔφερον διάφορα εἶδη, ὧν ἡ ἀξία ἀνέβη, τῶν μὲν καταπλευσάντων εἰς 628,290 δρ. τῶν δὲ ἀποπλευσάντων εἰς 821,200.

Μελίτη. Τὸν παρελθόντα μῆνα Μάιον κατέπλ. εἰς Μελίτην 32 πλ. τόν. 4962, καὶ ἀπέπλ. 31 τόν. 4514. Τὰ καταπλεύσαντα ἔφερον σίτον, χοίρους, ξυλάνθρακα, ἔρμα, κουκία, ἐλαιοκούρικα, πιζέλια, κριθήν, οἶνον, βαμβακόσπορον, κλ. τὰ πάντα ἀξίας 547,370 δρ. τὰ δὲ ἀποπλεύσαντα, πλάκας, ἔρμα, σίτον καὶ διάφορα, ἀξίας 42650 δρ.

Ἀμοτελὸδαμοι. Ἀμεσος συγκοινωνία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Ὀλλανδίας δὲν ὑπάρχει· εἰσάγεται δὲ ἐκεῖ πολλὴ ποσότης κορινθιακῆς σταφίδος διὰ Λονδίνου καὶ Τεργέστης· ἄλλοτε ἐστέλλετο ἀπ' εὐθείας τὸ σάκχαρ εἰς τὴν Ἑλλάδα· σήμερον ὁμοῦ στέλλεται ἐκ Μασσαλίας.

Τούλτσιν. Τὴν δευτέραν τριμηνίαν τοῦ παρόντος ἔτους κατέπλ. εἰς Τούλτσιν πλ. 13, τόν. 2193, τὰ μὲν κενά, τὰ δὲ φέροντα ἔλαιον καὶ ἄλλας

ἀξίας 12,000 ἀπέπλ. δὲ ἐπίσης 13 τόν. 2240 φέροντα κριθήν καὶ σίτον ἢ καὶ ἄνευ φορτίου, ἀξίας 184055.

Δαρδανέλλια. Τὸν παρελθόντα ἰούνιον κατέπλ. εἰς Δαρδανέλλια 11 ἑλ. πλ. τόν. 1505· ἀπέπλ. δὲ τὰ αὐτά.

Γένουα. Τὴν δευτέραν τριμηνίαν τοῦ ἔτους τοῦτου κατέπλευσαν εἰς Γένουαν καὶ ἀπέπλευσαν ὁκτώ πλ. ἑλλην. τὰ καταπλ. τόν. 1987 ἔφερον ὅλα σίτον ἀξίας 429,808 δρ. τὰ δὲ ἀποπλ. τόν. 1875 ἔφερον ὀρύζιον, δέρματα, στουπέτζι, μάριμαρα, κεράς, μουρ, πέπερι, καφὲν, ἀμύγδαλα, ἀξίας 256964, τινὰ δὲ ἀνεχώρησαν κενά.

ΚΟΣΙΟΣ. Τὸ 1858 γράφοντες ἐκ Παρισίων περὶ τῶν ἐκεῖ τιμώντων τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα, ἀνεφέρμεν καὶ τὸν ἐργογλύφον Κ. Κόσιον, οὗ τινος τὰ ἔργα ἐπὶ πᾶσι καὶ αὐτοῖς οἱ Γάλλοι. (Ἰδε Πανθ. τόμ. Θ', σελ. 524). Ὁ Κ. Κόσιος τελειοποιηθεὶς ἐτι μάλλον ἐπανεῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀπὸ δύο ἐτῶν δικτρίδων ἐν Ἀθήναις κατεργάσθη ἱκανὰ ἔργα ἀξία λόγου, προσδεχθεὶς μάλιστα βυθμὸν προσεγγίζοντα τὰς ἀξιώσεις τῆς ἀρχαίας γλυπτικῆς. Ἀλλὰ τὸν τιμώντα τοῦτον τὴν Ἑλλάδα ἀριστοτέχνην δὲν ὑποστηρίζουσι δυστυχῶς οἱ δυνάμενοι νὰ ὑποστηρίξωσι τὰ καλὰ. Ναὶ μὲν δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι καὶ λεγόμενα Καλὰ τέχνη ἐπὶ τὴν σκέπην μόνον τῶν κοινωνικῶν ἀνισοτήτων εὐδοκίμοις· τοιαῦτα δὲ ἐλάχιστα ὑπάρχουσι παρ' ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ αἱ ὑπάρχουσαι ἀρκοῦσι νὰ ἐμφυχώσωσιν αὐτάς. Δὲν εἶναι μόνον τὰ γράμματα, ἀτινα ἀναδεικνύουσι καὶ προάγουσι τὰ ἔθνη, ἀλλὰ καὶ αἱ τέχναι καὶ ἡ βιομηχανία καὶ ἡ ἐμπορία καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐπικαλούμεθα λοιπὸν τὴν προσοχὴν τῆς ἐξουσίας καὶ τῶν εὐπόρων εἰς τὰ ἔργα καὶ τὴν ἐμπειρίαν τοῦ Κ. Κόσιου. Δεινὸν ἀληθῶς νὰ κατατρίψῃ ὁλόκληρον ἡλικίαν ἐν τῇ Δύσει διδασκόμενος καὶ τελειοποιούμενος καὶ παρὰ τῶν ξένων τιμώμενος, ἐν δὲ τῇ πατρίδι αὐτοῦ νὰ μὴ ἐλκύῃ τῆς κυβερνήσεως καὶ τὰ βλέμματα.

Λέσεις τοῦ ἐν τῷ 367 φελλοδίῳ Αἰνίγματος καὶ Γρίφου.

Υἱὸς — Ὑς — Ἴος — Ἴος.

—
Αἶθρον οἱ ἀστέρες μηνύουσι.

ΓΡΙΦΟΣ.

